

Tinh thần Phật giáo trong bão lũ

ISSN: 2734-9195 09:05 15/10/2025

Bão lũ là thử thách của đất trời, nhưng cũng là dịp để con người soi lại lòng mình, xem ta còn biết sẻ chia, còn biết sống giữa đời bằng lòng nhân ái hay không.

Tác giả: **Trà Bình**

Những ngày đầu tháng 10/2025, hai **cơn bão** số 10 và 11 nối tiếp nhau đổ bộ vào miền Bắc và Bắc Trung Bộ, để lại những thiệt hại nặng nề cho nhiều địa phương như Hà Giang, Thái Nguyên, Cao Bằng, Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh... Mưa lớn kéo dài, nước lũ dâng cao, nhiều bản làng bị cô lập. Có nơi, người dân chưa kịp dọn dẹp hậu quả của cơn bão trước thì cơn sau lại ập đến, như thử thách lòng người trong cơn khổ nạn.

Giữa cảnh đau thương ấy, vẫn sáng lên những ngọn đèn của lòng từ bi, ánh sáng của tình người, của tinh thần Phật giáo giữa đời thường.

Ngay khi biết tin tức bão lũ, những lời kêu gọi cứu trợ nhanh chóng được lan toả, từ các ngôi chùa trong thành phố đến những am nhỏ ven làng, tiếng chuông chùa không chỉ để cầu an mà còn để nhắc mỗi người khởi tâm thiện, hướng về đồng bào trong hoạn nạn. Tăng ni, Phật tử cùng nhau quyên góp, nấu cơm chay, gói nhu yếu phẩm, gom từng túi gạo, chai nước, chiếc áo ấm... gửi đến vùng tâm bão.

Hình ảnh minh họa (sưu tầm).

Nhiều người không quản ngại khó khăn, vượt qua đường sạt lở, mưa dầm gió bắc để trao tận tay những phần quà nhỏ bé nhưng chứa chan nghĩa tình. Hình ảnh những bàn tay run rẩy trao nhau túi gạo, tấm áo... Lời nói động viên giữa dòng nước lũ đã trở thành biểu tượng của lòng nhân ái, đó chính là *“phật pháp giữa đời thường”*: giản dị, gần gũi và thấm đẫm tình người.

Nhiều ngôi chùa nơi chịu ảnh hưởng nặng nề đã mở cửa cho người dân tránh bão, nấu cơm chay phát miễn phí, dựng tạm nơi trú ngụ cho người mất nhà. Trong cơn bão, vẫn thấy ánh đèn leo lét soi bóng những người gói bánh, nấu cơm... ai nấy đều lặng lẽ, không phân biệt sang hèn, chỉ có chung một niềm tin: *“Cứu khổ ban vui là hạnh Bồ tát”*.

Thực hành bố thí với tâm thanh tịnh, người phật tử không chỉ đem vật chất đến cho người khổ mà còn gieo hạt giống an lành trong chính tâm mình. Đức Phật dạy: *“Tâm thanh tịnh, hành thiện không cầu báo, ấy là phước lớn nhất”*.

Bão lũ là thử thách của đất trời, nhưng cũng là dịp để con người soi lại lòng mình, xem ta còn biết sẻ chia, còn biết sống giữa đời bằng **lòng nhân ái** hay không.

Sau mỗi cơn bão, khi nước rút trên cánh đồng, lúa lại trở bông; cũng như trong khổ đau, tình người lại nảy mầm. Nhiều nơi bị tàn phá nặng nề, nhưng bà con vẫn dìu nhau đứng dậy, cùng dựng lại mái nhà, chia sẻ từng bát gạo, manh áo. Có câu nói mộc mạc *“Của đi thay người, miễn còn sống là còn làm lại được”* câu

nói chính là biểu hiện sâu sắc của tinh thần vô thường trong giáo lý nhà Phật. Biết rằng mọi thứ đều biến đổi, nên người ta không oán than, chỉ hướng về phía trước với niềm tin và nghị lực.

Những năm gần đây, khi thiên tai, dịch bệnh, biến đổi khí hậu liên tiếp xảy ra, tinh thần Phật giáo càng cho thấy giá trị bền vững, không chỉ nằm trong lời kinh tiếng kệ, mà còn trong hành động: hiến máu, trồng cây, cứu trợ, chia sẻ và sống chan hòa với mọi người. Bao rồi sẽ tan, nước rồi sẽ rút, nhưng nếu lòng người được thắp sáng bởi từ bi và trí tuệ, thì mọi khổ đau đều có thể hóa giải.

Trong gian nan, đạo Phật không đứng ngoài cuộc, mà luôn đồng hành cùng dân tộc, đem lại niềm tin và sự bình an. Như lời đức Phật dạy: *“giữa dòng đời, hãy làm ngọn đèn soi sáng chính mình và người khác”*.

Bão lũ đi qua, còn lại tình người và ánh sáng từ tâm Phật.

Tác giả: **Trà Bình**